

Posudek na bakalářskou práci Jana Krepla – Projekty sociální prevence: vznik a fungování, UPCE 2017

Autor ve své práci odpovídá na otázku, jak účast v projektu sociální prevence ovlivní život dětí. Svoji práci zasazuje do kontextu antropologie mládeže a popisuje vývoj studia mládeže v antropologii. Zmiňuje zakládající díla Meadové a Malinowského, avšak někdy je cituje v nejnovějších vydáních, a tak se zdá, jakoby jejich díla vyšla nedávno. Obsáhleji se pak zabývá termínem sociální prevence a vznikem prvních preventivních služeb. S literaturou ne vždy pracuje obratně – text s citacemi není příliš plynulý, občas se v něm jednotlivá tvrzení opakují. Literatura pak již není využita a spojena s částí čerpající z terénního výzkumu.

Autor se stal dobrovolníkem ve dvou nízkoprahových klubech a v projektu, ve kterém děti pracovaly s koňmi. Ve výzkumu použil polostrukturované i nestrukturované rozhovory, využil i evaluační dotazník, který děti vyplňovaly v rámci projektu. Z účastníků projektu si vybral pět dětí, na jejichž posun v rámci projektu se více zaměřil. Z textu je stále patrný hodnotící přístup vůči dětem a jsou prezentovány názory na to, co by autor udělal lépe, co by dětem nedovolil apod., avšak oproti předchozím verzím práce byl tento aspekt redukován. V diskusi o výzkumu autor reflektuje to, že sociální pracovníci často v rozhovorech neříkali svoje názory, ale citovali literaturu. Myslím, že to mohlo být dáno i tím, jak autor své dotazy formuloval (ptal se jich na definici více než na zkušenosti) a dále se informantů nedoptával. V metodologické kapitole řeší rovněž etickou otázku – vzhledem k autorově dohodě se sociálními pracovníky děti nevěděly, že mezi nimi dělá výzkum.

Autor představuje cíle organizace i prostřednictvím rozhovoru s její zakladatelkou a živě popisuje prostředí jednotlivých klubů. Nejvíce času strávil v projektu, v rámci kterého děti na pobytových víkendech pracovaly s koňmi. Popisy jednotlivých aktivit projektu a reakcí dětí na ně jsou opět bohaté. Autor pak konstatuje, že u některých dětí, zejména děvčat, měl projekt pozitivní vliv, u chlapců mu pak chybí větší angažovanost rodičů při výchově, bez které se situace nezmění. Závěry práce jsou poměrně stručné a nepropojené s literaturou. Výzkumná otázka na ovlivnění života dětí byla poměrně široká, autor zachytil zejména změny chování dětí v rámci projektu, protože do rodin přístup neměl.

V práci se objevují stylistické a gramatické nepřesnosti, např. s. 20 „definice... je více začleněna přímo pro prevenci páchaní trestné činnosti“. Práce je i přesto celkem srozumitelná. Co se literatury týče, ne vždy je u sekundární citace uveden i autor článku, ze kterého student čerpal (např. Robinson 1997 na s. 15 je z Bucholtze 2002), a opominutá je i terciární citace z Uchytlové na s. 17. Na s. 40 najdeme osamocené uvozovky, které nikde nezačínají a jsou bez uvedení autora. V dalších částech práce vypadají citace poctivě.

Práci doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnocení velmi dobře mínus.

V Praze, dne 13. 5. 2017,

Hana Synková